ஜனவிநோதினி.

இல. 8. ஆகஸ்டுமீ 1871. புஸ்த. II.

அர்த்தசாஸ்திரம்.

(தொடர்ச்சி.)

நாணயம்.

தேசத்தின் விருத்திக்கும் நல்வாழ்வுக்கும் ஆவசியகமான பண்டமாற்று செவ்வே நடந்தேறுவதற்கு நடுநின்றுதவும் பொதுப்பொருள் ஒன்று இல்லாமல் தீராதென்றும், அதற்குப் பொன் வெள்ளி முதலிய லோகங்களைப்போலத் தகுந்த பொருட்கள் வேறில்லையென்றும் மேற்போன அதிகாரங்களுள் விளக்கிக் காட்டினோம். இப்பொழுது அவற்றை நாணயங்களாகச் செய்து வழங்குவதற்கு முகாந்தரங்களென்னவென்று பார்ப்போம்.

பொன் வெள்ளி முதலிய லோகங்களுக்கு இப்பொழுது உண்டாயிருக்கிற விலை இயல்பாயுண்டானதேயன்றி ஏற்பாடாய் வந்ததல்ல. மற்றப் பொருட்களுக்கு எவ்வாறோ, அவ்வாறே இவைகட்கும் இவற்றைச் சம்பாதித்தற் பொருட்டுண்டாகும் உழைப்பு முதலியவற்றிற்குத் தக்கபடி விலை நிருமாணிக்கப்படுகிறதேதவிர, ராஜாங்கத்தாராவது மற்றியாராவது தங்கள் இஷ்டப்படி இவைகளுக்கு விலை ஏற்படுத்துகிறதில்லை. அப்படியே இவற்றால் செய்யப்படும் நாணயங்களுடைய விலையும் துரைத்தனத்தாருடைய ஏற்பாடல்ல. எப்படியெனில், ஒரு ரூபாயும் ரூபாயிடை வெள்ளியும் சற்றேறக்குறையச் சரிவிலையுள்ளனவாம். அப்படியே ஒரு பவுனுக்கும் பவுனிடை பொன்னுக்கும் வித்தியாசமில்லை. அப்படியானால் லோகங்களை நாணயங்களாக அடிப்பதில் பலனென்ன? இரண்டிற்கும் ஒரு விலைதானே. அவ்விரண்டில் எதைக்கொடுத்தாலும் பலன் ஒன்றாய்த்தான் இருக்கிறது. பின்னை லோகங்களைத்தானே பண்டமாற்றுக்கு உபயோகப்படுத்தினால் என்ன? நாணயங்களைச் செய்வதிற் பிரயாசத்தையும் காலத்தையும் வீணாய்ச் செலவழிப்பானேன் என்று சிலர் கேட்பார்கள். ஆனால் நாண

யங்களால் பண்டமாற்றுக்கு மிகுந்த பிரயோஜனமுண்டென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. பூர்வத்திலிருந்த ஜனங்கள் பொன் வெள்ளி முதலியவற்றைத்தான் நிறுத்துக்கொடுத்து வியாபாரமுதலிய காரியங்களை நடத்திவந்தார்கள். ஆனால் ஜனங்கள் அறிவில் தேறி நாகரீகவிர்த்தியடைந்து, பல தொழில்களிலும் சமர்த்தராகவே, மேற்கூறிய முறை காலநீட்டிப்பும் வசதியின்மையுமுள்ளதென்று அநுபவத்திற் கண்டு, அதைவிட்டு நாணயங்களை யூகித்து உண்டு பண்ணி வழங்கத் தலைப்பட்டனர்.

லோகங்களை நாணயங்களாகச் செய்யாமல் அந்தப்படியே வழங்கவேண்டுமானால், நாம் போகும் எவ்விடங்களுக்கும் திராசும் படியும் சுமந்துகொண்டு போகவேண்டும். அன்றேல் கொள்வன கொடுப்பன ஒன்றும் நடவாது. கோலும் நிறையும் கூடக்கொண்டுபோனாலும் அது எவ்விடங்களிலும் ஒரே அளவாயிராவிட்டால், ஓயாத சங்கடத்துக்கும் சந்தேகத்துக்கும் இடமுண்டாகும். படியெல்லாம் எங்கும் ஒன்றுபோலவேயிருக்கிறதென்று பாவித்துக்கொண்டாலும், வெள்ளியும் பொன்னும் விலையுயர்ந்தனவாதலால், வஞ்சகர் அவற்றுடன் விலைதணிந்த லோகங்களைக் கலந்துருக்கி மோசஞ்செய்ய ஏதுவுண்டு. இந்த வஞ்சனைக்குள் அகப்படாதிருக்கவேண்டுமானால், லோகங்களை உரைத்து மாற்றுப்பார்த்து நிதானிக்கும் சக்தி ஒவ்வொருவருக்கும் இருந்தால் அல்லது முடியாது. அசாத்தியமான இந்த விஷயங்களெல்லாம் சாத்தியமென்றே வைத்துக்கொண்டாலும், வாங்கும்போதும் கொடுக்கும்போதும் ஒவ்வொரு சமயத்திலும் நிறை உரை பார்த்து நிதானிப்பதில் எவ்வளவுகாலம் வியர்த்தமாகும், எத்தனை சங்கடங்கள் உண்டாகும், தொழில் எவ்வளவு மந்தமாய் நடைபெறும். ஆதலால் இப்படிப்பட்ட இடையூறுகள் ஒன்றுக்கும் இடமில்லாமல், பார்த்தவுடனே பண்டிதபாமரரெல்லோரும் இவ்வளவென்று ஐயமற அறிந்துகொள்ளத்தக்க நாணயங்களைச் செய்து உபயோகப்படுத்துகிறது எவ்வளவு அவசியமும் பிரயோஜனமுமானகாரியம்.

அப்படியானால் அவரவரே நாணயங்களை அடித்து வழங்கலாமே. அவற்றைத் துரைத்தனத்தார்தான் செய்யவேண்டுமென்கிற நியதி என்னத்துக்கு? மற்றவர்களும் அவைகளைச் செய்தாலென்ன? என்று விசாரித்தால், இது காரியம் அடியில்வரும் நியாயங்களால் தெளிவாகும்.

முதலாவது: நாணயங்களுக்கு இருக்கவேண்டிய பிரதான லட்சணங்கள் இரண்டு. அவை ஒரே பரிமாணமும் ஒரே நிறையுமாம். இவ்வளவென்று ஒரேபார்வையில் எவருக்கும் எளிதிற் புலப்படும்படி நாணயங்களெல்லாம் தன்தன் இனப்படி ஓரளவுள்ளனவாயிருப்பது அவசியம். அவரவரே அவற்றைச் செய்கிறதானால் நாணயங்களெல்லாம் ஒன்றுபோலிருப்பது அருமை. ஒருவேளை அது சாத்தியமாயினும், அந்த நாணயங்களைச் சுத்த நாணயங்களென்று யாவரும் நம்பி நிறை உரை பாராமல் அங்கிகரிப்பது அசாத்தியமே. ஒவ்வொரு மனுஷனும் பழுதற்ற உண்மையும், பரிபூரண யோக்கியதையும் உடையவனாயிருக்கிறானென்று எல்லோருக்கும் நம்பிக்கையிருந்தாலொழிய இதுகாரியம் கிஞ்சத்தும் நடந்தேறாது. இப்பொழுது நாம் காண்கிறபடி மனுஷர்களுக்குள் எவ்வளவு திருட்டும் வஞ்சகமும் இருக்கின்றன. இந்த ஸ்திதியில் நம்பிக்கையுண்டாவது எப்படி? எவரும் நாணயங்களை அடிக்கலாமென்றிருந்தால் மிகவுஞ் சொற்பப்பேரைத்தவிர மற்றெல்லோரும் சொந்தலாபத்தை இச்சித்து, நாணயங்களை இடையிற் குறைக்கவும், அவற்றோடு விலைதணிந்த வேறு லோகங்களைக் கலந்து கள்ளநாணயஞ்செய்யவும் துணிவார்களென்பதற்குக் கொஞ்சமென்கிலுஞ் சந்தேகமுண்டா? மேலும் அப்படிச் செய்கிறபட்சத்தில் நாணயங்களின்மேல் நம்பிக்கையில்லாமல் நமது கைக்கு வருகிற ஒவ்வொன்றையும் நிறுக்கவும், உரைக்கவும், விலைபார்க்கவும் ஆரம்பிப்போம். அப்பொழுது நாணயங்களுக்குப் பதிலாக லோகங்களை வழங்குகிறதில் எவ்வளவு நஷ்டமும் சங்கடமும் உண்டாயிருந்தனவோ, அவ்வளவு நஷ்டமும் சங்கடமும் அப்படியுமுண்டாகும். அதனால் நாணயங்களைச் செய்வதில் கொஞ்சமும் பலனில்லையென்று முடியும். ஆனால் இம்முறையை விட்டு ராஜாங்கத்தார்தாமே பொறுப்புதாராயிருந்து நாணயங்களையெல்லாம் அதனதன் இனப்படி ஒரே அளவும் நிறையுமுடையனவாகச் செய்து, அதை யாவருக்கும் உறுதிப்படுத்திக் காட்டும்படி அவைகளின்மேல் ராஜமுத்திரையையும் பதித்து நாணயங்களை வழங்குவார்களாகில், அப்பொழுது மேற்காட்டிய வஞ்சனை சூது ஒன்றுக்கும் இடமில்லாமல், யாவரும் நாணயங்களைப் பார்த்தவுடனே இவ்வளவு என்று திட்டமாய் அறிந்து நல்ல நம்பிக்கையோடே வியாபாரமுதலிய காரியங்களை நடத்திவர வகையுண்டு;

தொழில்களும் வெகு துரிதமாய் நடந்தேறும்; வஞ்சனைக்கும் திருட்டுக்கும் இடமிராது. காரியம் இப்படியிருப்பதினாலேதான், ராஜாங்கத்தார் நாணயம் அடிக்கும் பாத்தியதையை தங்களிடத்தில் வைத்துக் காத்துவருகிறார்கள். இக்காரியம் தேசத்திற்கு இவ்வளவு பெரும்பயனுள்ளதாயிருப்பதினாலேதான் இந்த ஒழுங்குக்கு மாறாகத் தாமே நாணயமடிக்கத் துணியும் மனிதர்களுக்குக் கொடியதண்டனை விதித்திருக்கிறது. இதனால் சகலமானபேர்களுக்கும் மிகுந்த நன்மையும், காரியாதிகளை நடத்துவதற்கு அதிக அநுகூலமுமுண்டேயொழிய, கொஞ்சமென்கிலும் கேட்டுக்காவது அநியாயத்திற்காவது இடமில்லை.

குடிவெறியனுக்குச் சொல்லிய யோசனைகள்.

1. நீ எப்பொழுதும் தாகமுள்ளவனாயிருக்க விரும்பினால் குடிவெறிக்கு இடங்கொடு; அப்பொழுது உன் தாகந்தீராது.

2. உன் உற்றார் சிநேகிதர்கள் உன்னை இவ்வுலகத்தில் பெரியவனாக்கச்செய்யும் பிரயத்தனங்களையும், அவர்கள் உன்னைப்பற்றி எண்ணிக்கொண்டிருக்கும் நல்லெண்ணங்களையும் அழித்துப்போடவேண்டுமென்றால் வெறிகாரனாயிரு; அப்பொழுது அவர்களுடைய ஆசைகளெல்லாம் நாசமாகிப்போம்.

3. நீ பிச்சைக்காரனாவதற்கு மனதுள்ளவனாயிருந்தால் வெறிகாரனாயிரு; அப்பொழுது வெகுசீக்கிரத்தில் உண்ணப் போசனமும், உடுத்தத் துணியுமில்லாமல், நீ எங்கும் அலைந்துதிரிய இடமுண்டாகும்.

4. உன் பெண்சாதிபிள்ளைகளை ஆதாவற்றவர்களாக்கிப் பட்டினியாய் வைக்க விரும்பினால் வெறிகாரனாயிரு; அப்பொழுது அவர்களைச் சீக்கிரத்தில் மிகுந்த நிர்ப்பந்தாக்கிவிடுவாய்.

5. மற்றவர்கள் உன் பொருட்களைத் திருடிக்கொள்ள உனக்குப் பிரியமிருந்தால் வெறிகாரனாயிரு; அப்பொழுது அவர்கள் பட்டப்பகலிலுங்கூடத் தட்டுத்தடங்களின்றி வெகு லேசாய்த் திருடிக்கொள்ள இடமுண்டாகும்.

6. நீ மூடனாயிருக்கிறதற்கு மனமுள்ளவனாயிருந்தால் வெறிகாரனாயிரு; அப்பொழுது ஒரு கழுதையைப்பார்க்கிலும் அதிக மூடத்தனமுள்ளவனாயிருப்பாய்.

7. நீ பயித்தியகாரனாக மனதுள்ளவனாயிருந்தால் வெறிகாரனாயிரு; அப்பொழுது நீ சீக்கிரம் அப்படியாகிவிடுவாய்.

8. நீ உன்னைத்தான் கொலைசெய்துகொள்ளுகிறதற்கு விருப்பமுள்ளவனாயிருந்தால் வெறிகாரனாயிரு; அப்பொழுது உனக்கு அப்படிப்பட்ட முடிவு வருவதற்கு இடமிருக்கும்.

9. நீ சகல மனிதர்களுக்கும் உன் துர்நடத்தைகளையும், உன் அந்தரங்கங்களையும் வெளிப்படுத்துகிறதற்கு விருப்பமுள்ளவனாயிருந்தால் வெறிகாரனாயிரு; அப்பொழுது உன் தொண்டைக்குள் சாராயம் ஓடுகிறதுபோல அவ்வளவு தாராளமாய் அவைகள் வெளிப்படும்.

10. நீ பெலவீனனாயிருக்க மனதுள்ளவனாயிருந்தால் வெறிகாரனாயிரு; அப்பொழுது உன் சத்துருக்கள் வெகு லேசாய் உன்னை மேற்கொள்ளுவார்கள்.

11. உன் பணத்தை எவ்விதமாய்ச் செலவழித்தாயென்று உனக்குத் தெரியாமலிருப்பதற்கு விருப்பமுள்ளவனாயிருந்தால் வெறிகாரனாயிரு; அப்பொழுது உன் ஆஸ்திகளெல்லாம் உனக்குத் தெரியாதவிதமாய்ப் பறந்துபோய்விடும்.

12. நீ உன் குற்றங்களைவிட்டு நல்லவனாகிறதற்கு மனமில்லாதவனாயிருந்தால் வெறிகாரனாயிரு; அப்பொழுது உன் சிநேகிதர் சொல்லும் நல்லாலோசனைகளையும் நற்புத்திமதிகளையுங்குறித்து நீ கவலைப்படமாட்டாய்.

13. நீ உன் சரீரசுகத்தைக் கெடுத்துக்கொள்ள விருப்பமுள்ளவனாயிருந்தால் வெறிகாரனாயிரு; அப்பொழுது உனக்குச் சகலவித் பிணிகளும் வந்து சேரும்.

14. உனக்குக் கேடு சீக்கிரத்தில் வருவதற்கு மனமுள்ளவனாயிருந்தால் வெறிகாரனாயிரு; அப்பொழுது உன் ஆஸ்திகளுக்கும், சரீரத்திற்கும், மகா விலையுயர்ந்த உன் ஆத்துமாவிற்கும் வெகுசீக்கிரத்தில் கேட்டை வருவித்துக்கொள்ளுவாய்.

மானிடகுணம்.

சடபதார்த்தங்களைப்பற்றி நாம் அறிந்தஅளவின்படி இன்னது இன்னதன்மையுடையதென்று நுட்பமாய் வரையறுத்துச் சொல்லுகிறோம். ஆகருஷிக்கிற சக்தியைச் சில சடப்பொருள்களினிடத்து யுத்திபூருவ சித்தாந்தமாய்க் கண்டு தெளிவமேல், அச்சக்தி சடப்பொருளனைத்துக்கும் உண்டென்று சாதிக்கலாம். அங்ஙனம் சாதித்தது பிழைபடுகிறதேயில்லை. அதை எக்காலத்தும், எவ்விடத்தும் எல்லாச் சடப்பொருள்களிடத்தும் காணலாம். நீருக்குக் குளிரும் நெருப்புக்குச் சூடும் இயல்பென்று அநுபவசித்தமாய் அறிந்து சாதிப்பமேல், அத்தன்மை அப்பொருளிடத்து எக்காலத்தும் மாறுபடாதிருக்கக் காணலாம். ஆனால் பறவை முதலிய ஜீவபிராணிகளைக்குறித்து இந்தப்பிரகாரம் பிழையறச் சொல்லுதல் கூடாதாயினும், அவற்றின் குணகுணங்களைப்பற்றி நாம் செய்யுஞ் சித்தாந்தமெல்லாம் சற்றேறக்குறைய பழுதற்றனவென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. உதாரணமாக: புலிக்கு மூர்க்ககுணமும், நாய்க்கு நன்றியறிகிற சுபாவமும், மாசுணத்துக்குச் சாம்பலும், எறும்பிற்கு முயலுந்தன்மையுமுண்டென்று பல திருஷ்டாந்தங்களாற் றெளிந்து சொல்வோமாகில், அந்தந்தக் குணகுணங்களை அந்தந்த ஜாதிப் பிராணிகளனைத்தினிடத்தும் காணலாம், வேறுபடக் காணுதல் அரிது. ஆயினும், மனுஷருடைய குணங்களைப்பற்றிமாத்திரம் இப்படி வரையறுக்க முடியாது. அவைகளைப்பற்றி நாம் செய்யுஞ் சித்தாந்தமெல்லாம் ஏகதேசமே அன்றி பூரணமல்ல. ஓர் ஆளைக் குறித்தாயினும், ஒரு குடும்பத்தைப்பற்றியாயினும், ஓர் இனத்தைத் தழுவியாயினும், ஒரு ஜாதியையெல்லாம் திரட்டியாயினும் நாம் குறிப்பிடும் குணதிசயங்கள் பெரும்பாலும் சரியொத்துவருமானாலும் அவை பிழையற்றனவென்று சொல்லப்போகாது. முதலில் பார்க்கிறவர்களுக்கு இவையெல்லாம் மிகுதிபற்றிய குறிகள் என்றுதான் தோன்றும். ஆனால் காரியத்தை அம்மட்டில் விட்டுவிடாமல், சற்று உட்புகுந்து ஆராய்பவர்களுக்கு மனுஷருடைய குணங்களைப்பற்றி நாம் செய்யுஞ் சித்தாந்தமெல்லாம் சிறுபான்மைகூட சரியொத்துவருதல் அரிது என்று பரிஷ்காரமாய் விளங்கும்.

அங்கிலேயர், பிரான்ஸியர், புருஷியர் உருஷியர் என்று பல ஜாதியாருள் ஓரு ஜாதியாரைப்பற்றி இவர்கள் முயற்சியுடைய வர்களென்கிறோம். இதன் கருத்தென்ன? அந்த ஜாதியார் ஒவ்வொருவரும் முயற்சியுடையவர்களென்றா? அல்லது அவர்களுள் பெரும்பான்மையோராவது முயற்சியுடையவர்களென்றா? இல்லை. மிகவுஞ் சிறுபான்மையோருடைய தொழில்முயற்சியினாலேயே அப்படிச் சொல்லுகிறோம். ஒரு ஜாதியாரை இவர்கள் மெத்த தைரியசாலிகளென்று மெச்சிப் புகழுகிறோம். இது எதினாலே? அவர்களுள் சிறுபான்மையோராவது தைரியசாலிகளாயிருக்கக் கண்டதினாலேயோ? அல்லது இருப்பார்களென்கிற உத்தேசயுத்தினாலேயோ? அல்ல. அந்த ஜாதியாருள் சிலபேர் சிலசமயங்களில் காட்டிய வீரசூரத்தை வைததுக்கொண்டு, அந்தக் குணம் அந்த ஜாதிமுழுக்கச் செல்லும்படி பேசுகிறோம். சீனர்களுடைய குணாதிசத்தியங்களைப்பற்றி நாம் அறியக்கூடியதெல்லாம் கூடி ஐரோப்பிய ஜாதியாருடன் கொடுக்கல் வாங்கல் முதலிய விஷயங்களையிட்டு கடற்கரை ஓரங்களில் வருகிற சிலருடைய நடபடிகளைப் பற்றி எழுதிவைத்ததும், சிலசில இடங்களில் சுவிசேஷ போதகன்மார் கண்டு பேசும்படி நேரிட்ட சிலருடைய குணங்களைக் குறித்துக் கூறிப்பிட்டதுந்தவிர வேறென்ன இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட சிலவற்றை ஆதாரமாகக்கொண்டுதான் ஒரு ஜாதியாருடைய குணங்களை நிதானிக்கிறோம். இந்துக்கள் முதலானவர்களுடைய குணங்களைப்பற்றி ஐரோப்பியர் அங்கங்கே பொதுப்படக் குறிப்பிடுவதும் மேற்கூறியவற்றிற்கு இனமானதேயாம்.

ஜாதியென்பது வெகு ஜனந்திரண்ட கூட்டமாயிருப்பதினால் அதைப்பற்றிப் பொதுப்பட நிதானிப்பது சரியொத்துவாவில்லையென்றாலும், தனித்தனி ஆளைப்பற்றி நாம் செய்யுங் குணசித்தாங்களெல்லாம் முற்றிலும் சரியாயிருக்கின்றனவல்லவோவெனில் அப்படியுமல்ல. எப்படியெனில் ஒருவனைப் பொய்யனென்கிறோம். இதன் தாத்பரியமென்ன? அவன் ஒருபொழுதும் மெய்பேசுகிறதேயில்லை; எப்பொழுதும் பொய்பேசுகிறதே அவனுக்கு இயல்பு என்றா? இல்லை. அவன் பேசுகிற மெய்களில் பொய் கலக்கிறதென்றும், அதுவும் எப்பொழுதுமல்ல, சிலசில சமயங்களில்மாத்திரந்தானென்றும் பொருள்பண்ண வேண்டுமேயொழிய, அவன் சொல்லுகிறதெல்லாம் பொய்யென்று ஒருக்காலும் கருத்துக்கொள்

ளக்கூடாது. மற்றுங் குணங்களைக்குறித்தும் இப்படியே சொல்ல லாம். ஒன்றாவது முற்றிலுஞ் செல்லுகிறதாகக் காணமாட்டோம். எல்லாம் ஏகதேசமே.

மனுஷருடைய குணங்களைப்பற்றி பேசும்போது அவைகள் சர்வத்திரசாதாரணமல்லவென்று கருத்துள் அமைக்கவேண்டிய தல்லாமலும், அவைகளில் ஒன்றாவது அதற்குரிய இயல்பான அர்த்தத்தில் பூரணமாய்ப் பிரயோகிக்கப்படவில்லையென்றும் அறிந்துகொள்ளவேண்டும். இன்னார் இப்படிப்பட்டவரென்று ஒரு வருடைய குணாதிசயங்களைப்பற்றி வர்ணிக்கும்போது, அச்சமயத் தில் நமது புந்தியிற் புலப்படுகிற ஆட்களுடைய நடத்தைகளோடு ஒத்துப்பார்த்து, அதற்கு இது இன்னபடியென்று நிதானித்துச் சொல்லுகிறோமேயொழிய அதிகமொன்றுமில்லை. ஒரு குணத் துக்குப் பலதரங்களைக் கற்பித்து ஒருவனை உயர்ந்ததரத்திலும், இனனொருவனை மத்தித்தரத்திலும், வேறொருவனைக் கடைத்தரத் திலும் என்றிப்படி பலவாறாக வைத்துப் பேசுகிறோம். அந்நியருக் குத் தயைசெய்தவனையும், சத்துருவுக்குத் தயைசெய்தவனையும் தயையுடையனென்றே பொதுப்படச் சொல்லுகிறோம். ஆயினும் இரண்டும் ஒரு கருத்தின்படிதான் என்று யார் சொல்லக்கூடும்? சொக்கிறடீஸ் என்கிற ஞானியினுடைய பொறையும், பிறருடைய பொறையும் பொறையென்றே பெயர்பெறுகிறது. ஆனாலும் அவ் விரண்டிற்கும் இருக்கிற பெருவித்தியாசத்தை மறுக்கக்கூடியவர் யாருமில்லை. ஆதலால் ஒருவர்க்கு ஒரு குணத்தைக் கற்பிக்கும் போது அக்குணத்திலடங்கிய முழுக்கருத்தும் அவர்க்குச் செல்லு மென்றல்ல. சந்திக்கும் சமயத்துக்கும் தக்கபடி அதில் எவ்வளவு செல்லத்தக்கதோ அவ்வளவுதான் அவர்க்குச் செல்லுமென்று அறிந்துகொள்ளவேண்டும்.

ஆபிரிக்கா பிரயாணம்.

(தொடர்ச்சி.)

பார்க் என்பவர் டீஸ் என்ற பட்டணத்திற்குப் போனபோது அந்நாட்டு அரசனுக்கும் அதற்கு அடுத்தநாட்டு அரசனுக்கும் யுத்தம் நேரிடப்போகிற தருணமாயிருந்தது. இப்படிப்பட்ட யுத்தகாலங்களில் காதுமா என்னுநாட்டில் வசிக்கும் மகமதி

ளாகிய மூர்ஜாதியார் சமயம்பார்த்துப் புறப்பட்டுவந்து டீஸ் நகரத்திற்குட் புகுந்து, அங்குள்ள ஜனங்களிடத்தில் அகப்படும் உணவு முதலிய பதார்த்தங்களைக் கொள்ளையிட்டுக்கொண்டு போவது வழக்கமாயிருந்தது. ஆகையால் அரசனுடைய சகோதரனுகிய டிக்கிட்டிசீகோ என்பவன் சுற்றுக்கிராமங்களுக்கு ஆட்களையனுப்பி, டீஸ்பட்டணத்துக் குடிகளுக்கு ஒரு வருஷத்திற்குப் போதுமான போஜனபதார்த்தங்களைக் கிரயத்திற்கு வாங்கிவந்து அப்பட்டணத்திற்குள்ளே தான் வசிக்கும் சிறுகோட்டைக்குள் சேகரித்துவைக்கும்படி கட்டளையிட்டான். இதற்கு வெளிக்கிராமங்களிலுள்ள ஜனங்கள் வெகு சந்தோஷத்துடன் இணங்கி, தாங்கள் விக்கிரயப்படுத்தக்கூடிய உணவுபொருட்களை டிக்கிட்டிசீகோ என்பவன் வீட்டிற்குக் கொண்டுபோவதற்கு ஒரு பொதுநாளைக் குறித்தார்கள். 1796–ஷு ஜனுவரிமீ 4உ பல கிராமங்களிலுமிருந்து 400 மனிதர்கள் ஒன்ருய்ச் சேர்ந்து தானியங்களையும், வேர்க்கடலையையும், பெருஞ் சுமைக்குடுக்கைகளில் போட்டுத் தலையில் சுமந்துகொண்டு, வில்முதலிய ஆயுதபாணிகளான யுத்தவீரர் தங்களுக்குமுன்னும், தப்பட்டை முதலிய வாத்தியங்களையுடைய பாடகர்கள் பின்னுமாக வெகு ஒழுங்காய் டீஸ்பட்டணத்தை நோக்கி நடந்தார்கள். அவர்கள் அப்பட்டணத்திற்குச் சமீபமாய் வந்தவுடனே பாடகர்கள் ஒரு பாட்டைப் பாடத்துவங்கினுர்கள். அப்பாட்டின் ஒவ்வொரு அடியின் கடையில் ஜனங்களெல்லாரும் தங்களிடத்திருந்த பெரிய தப்பட்டைகளைக் கொட்டி ஒத்துப்பாடினுர்கள். அவர்கள் டிக்கிட்டிசீகோவின் வீடுபோய்ச் சேருமட்டும் இவ்வாறு கொட்டி முழக்கிப் பாடிக்கொண்டே நடந்துபோய், அவ்விடத்தில் தங்கள் சுமைகளை இறக்கி வைத்துவிட்டு, அங்குள்ள ஓர் விருக்ஷத்தின்கீழ் அவர்கள் எல்லாரும் ஒன்ருகக் கூடியிருந்து அன்றிரவையெல்லாம் ஆடல் பாடலில் செலவிட்டார்கள்.

ஜனுவரிமீ 8உ பார்க் என்பவர் கூனியாகாரி என்னும் பட்டணத்திற்குப் புறப்பட எத்தனிக்குஞ் சமயத்தில், டெம்பாசீகோ என்பவன் சில ஆட்களோடு பார்க் என்பவரிடத்தில் வந்து டிக்கிட்டிசீகோ என்பவன் பார்க் என்பவர் அந்நாட்டு அரசனுக்குச் செலுத்தவேண்டிய வெகுமதியைத் தண்டிக்கொண்டுவரும் தங்களுக்குக் கட்டளையிட்டனுப்பினதாகச் சொன்னுன்

இதைக் கேட்டு பார்க் என்பவர் கொஞ்ச அம்பரையும் புகையிலையும் எடுத்து ராஜனுக்குக் காணிக்கையாகக் கொடுத்தார். டெம்பாசிகோ என்பவன் அவற்றைப் பார்த்தவுடனே பார்க் என்பவரை நோக்கி: "இவை மிகவும் அற்பமானவைகள், ராஜனுக்குக் கொடுக்கத்தக்கவைகளல்ல; ஆகையால் நீர் இன்னும் அதிகங்கொடாவிட்டால் நான் உம்முடைய சாமான் மூட்டைகளையெல்லாம் ராஜனுடைய சமுகத்தில் கொண்டுபோய் வைத்து, அவர் அவற்றினின்று தமக்கு இஷ்டமானதைத் தெரிந்தெடுத்துக் கொள்ளும்படி செய்வேன்" என்றான். இப்படிச் சொன்னமாத்திரத்தில் டெம்பாசிகோ என்பவனும், அவனுடன் வந்த ஆட்களும் பார்க் என்பவருடைய மூட்டைகளை எடுத்துத் திறந்து, அவற்றிலுள்ள பல சாமான்களையும் தரையின்மேல் விரித்துவைத்து, தயை தாக்ஷிணியம் கிஞ்சித்துமின்றி, அவற்றுள் தங்களுக்கு இஷ்டமானவற்றையெல்லாம் எடுத்துக்கொண்டார்கள். டெம்பாசிகோ என்பவன், இதற்கு தானும் பார்க் என்பவரும் படவிலேறி ஆற்றைக் கடக்கும்போது, அவருடைய தகரப்பெட்டியைத் திறந்து பார்க்க எத்தனித்து படவு கவிழும்படி செய்தானே அத்தகரப் பெட்டியை இப்போது பயிரங்கமாய் எடுத்துக்கொண்டான். பார்க் என்பவர் முன் காஜாகா நாட்டில் அரசனுடைய குதிரை சேவகருக்குப் பறிகொடுத்தபின் மீதியாய் வைத்திருந்த சொற்ப சாமான்களில் கொஞ்சங்குறைய முழுமையையும் இப்பொழுது டெம்பாசிகோ என்பவனுக்குப் பறிகொடுத்துவிட்டார்.

ஜனுவரி 8உ பார்க் என்பவர் டீஸ்பட்டணத்தைவிட்டுப் புறப்பட்டுப் பிரயாணம்பண்ணி, ஜம்போ என்னும் பட்டணம் போய்ச் சேர்ந்தார். இப்பட்டணம் பார்க் என்பவரோடுகூட ஆரம்பமுதல் உடன்பிரயாணியாக வந்தவனாகிய ஒரு ஆபிரிக்கானனுடைய ஜநநபட்டணமாயிருந்தது. இவன் டாக்டர் லேயிட்லி என்பவரிடத்தில் வெகுகாலம் சுறுசுறுப்போடும் கவலையோடும் கருமான் வேலைசெய்து கொஞ்சம் பொருள் சம்பாதித்துக்கொண்டு, கடைசியில் தன் ஜநநநாட்டை நோக்கிப் பார்க் என்பவரோடு கூடப் புறப்பட்டான். இவன் தன் ஜநந ஊராகிய ஜம்போ என்னும் பட்டணத்திற்குச் சமீபமாய் வந்தபோது, அவனுடைய சகோதரனானவன் தன்னுடன் ஒரு பாடகனை அழைத்

கொண்டு, தன் அருமைச் சகோதரனைச் சந்திக்க எதிர்கொண்டு வந்தான். தன் சகோதரன் ஏறிக்கொண்டு கௌரவமாய் ஜநபட்டணத்திற்குள் பிரவேசிக்கும்பொருட்டு அவனுக்கு ஒரு குதிரையையுங் கொண்டுவந்தான். தன் சகோதரனை அக்குதிரையின்மேலேற்றி, அவனுக்கு முன்னாகப் பாடகனும், பின்னாக மேஸ்றர் பார்க் முதலிய மற்றப் பிரயாணிகளுஞ் செல்லும்படி ஒழுங்கு செய்தான். மேலும் துப்பாக்கிகளையுடைய பிரயாணிகளெல்லாம் தங்கள் வெடிகளில் போதுமான மருந்துபோட்டுக் கெட்டித்துக் கொள்ளும்படி திட்டம்பண்ணினான். இவ்வாறு அவர்கள் ஜிம்போ என்ற பட்டணத்திற்குச் சமீபமாய்ப் போகும்போது அப்பட்டணத்தார் எதிர்கொண்டுவந்து, வெகுதூரப் பிரயாணஞ்செய்துவிட்டுக் கடைசியில் வீடுவந்து சேர்ந்த தங்கள் சொந்த ஊரானான கருமானைக் கண்டவுடனே மிகுந்த சந்தோஷத்தையும் உச்சாகத்தையும் காட்டி, பலவிதமாய்க் கூத்தாடிக் குதித்துப்பாடி, அவனை பட்சத்தோடும் மரியாதையோடும் ஏற்றுக்கொண்டார்கள். அவர்கள் ஊருக்குள் பிரவேசித்தவுடனே பாடகனானவன் அப்போதே ஒரு புதுப்பாட்டை உண்டுபண்ணிப் பாடினான். அதில் கருமானை மிகவும் புகழ்ந்து, அவன் தன் பிரயாணங்களில் நேரிட்ட எம்மோசங்களுக்கும் அஞ்சிப் பின்வாங்காமல் எல்லாவற்றையும் மேற்கொண்டதில் அவன் காட்டின அபூர்வ மனோதைரியத்தைக் குறித்து வியந்துபேசி, கடைசியில் அவன் இனத்தார் சிநேகிதரெல்லாம் அவனுக்கு உசிதமும் ஏராளமுமான போஜனபதார்த்தங்களை எத்தனப்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்லிமுடித்தான். கருமான் தன் வீட்டுக்குள் பிரவேசித்தவுடனே துப்பாக்கிக்காரர் வெடிதீர்த்தார்கள். மிகவும் விருத்தாப்பியமும் கண்தெரியாதவளுமான அவனுடைய தாயானவள் கோலூன்றிக்கொண்டு அவனிடத்தில் வந்து, தன் இருகரங்களினால் அவனை ஆவலுடன் தழுவிக் கட்டி, தன் கையினால் அவனை அடிக்கடி தடவி முத்தமிட்டாள். இச்சமயத்தில் வெகு ஜனங்கள் அவ்வீட்டிற்குள் கூடியிருக்கப் பார்க் என்பவர் ஓர் மூலையில் உட்கார்ந்து எல்லாவற்றையும் கவனமாய்ப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார். ஆகிலும் அவரை மற்றவர்கள் பார்க்கவில்லை. பின்பு கருமானுடைய விருத்தாப்பியமுள்ள தகப்பனானவன் ஜனங்களையெல்லாம் உட்காரும்படி செய்து, தன் குமாரனை நோக்கி: "என் மகனே, உன் பிரயாணங்களில் சம்பவித்த

விசேஷங்களையும், நீ கண்ட அதிசயங்களையும் எங்களுக்கு விவரித்துச் சொல்லு" என்றான். அதற்குக் குமாரன் சந்தோஷத்துடன் சம்மதித்து, முதலாவது தன்னைப் பலவித மோசங்களினின்று பாதுகாத்து ரக்ஷித்த கடவுளுக்கு அத்தியந்தபணிவாய் ஸ்தோத்திரம் செலுத்திவிட்டு, பின்பு தன் பிரயாணங்களில் சம்பவித்த விசேஷங்களை விவரித்துச்சொன்னான். கடைசியில் பார்க் என்பவரைப் பற்றி அடிக்கடி வியந்துபேசி, அதோ அவர் உட்காந்திருக்கிறார் பாருங்களென்று அவரிருந்த இடத்தைச் சுட்டிக்காட்டினான். இதைக் கேட்டமாத்திரத்தில் ஜனங்களெல்லாருடைய கண்களும் பார்க் என்பவர்மேல் ஊன்றப்பட்டன. அவர்கள் அவரைக் கண்டமாத்திரத்தில் அவர் எவ்விதமாயோ அகஸ்மாத்தாய் வானத்திலிருந்து இறங்கின அதிசயமான வஸ்து என்று எண்ணங்கொண்டு, சொல்லிமுடியாத ஆச்சரியப்பட்டார்கள். பெண்களும் பிள்ளைகளும் மிகுந்த பயமடைந்து அவ்விடத்தைவிட்டு ஓடிப்போக எத்தனித்தார்கள். அப்போது கருமானானவன் அவ்வறிவின பாமர ஜனங்களை நோக்கி: ஓ, ஜனங்களே! நீங்கள் இப்படித் திகிலும், பயமுமடைவதற்கு யாதொரு முகாந்தரமுமில்லை. அவர் மிகவும் நல்லவர், அவர் உங்களுக்கு யாதொரு தீமையும் செய்யமாட்டார் என்று அவர்களை தைரியப்படுத்த, சற்றுநேரத்திற்குள் படிப்படியாய் அவர்களுடைய பயமும் திகிலும் குறைந்துபோக, அவர்கள் சாவதானமாய் அவருக்குச் சமீபித்துவந்து அவரைக் கூர்ந்து உற்றுப்பார்த்தார்கள். ஆகிலும் அவர் எழுந்திருக்கவாவது நடமாடவாவது எத்தனிக்கும்போதெல்லாம் ஸ்திரீகளும் பிள்ளைகளும் பயந்து திடுக்கிட்டு அவருக்குத் தூரமாய் ஓடிப்போனார்கள்.

இந்த நல்ல ஜனங்களோடு பார்க் என்பவர் இரண்டுநாள்மட்டும் தங்கியிருந்துவிட்டு, ஜனுவரிமீ 14உ கூனியாகாரி என்னும் பட்டணத்திற்குப் புறப்பட்டார்.

பிள்ளைகளைச் சுகவீனராக்குவதற்கு ஏற்ற வகைகள்.

1. பிள்ளை பிறந்தவுடனே சிற்றாமணக்கெண்ணெய் தேன் முதலிய வஸ்துக்களைக் கலந்து பிள்ளையின் வாயைப் பிளந்து தொண்டைக்குள் புகட்டவும். இயற்கைக்கு விரோதமான இவ்வக்கிரமச் செய்கை பிள்ளைகளைச் சுகவீனராக்க விரும்புகிறவர்கள் பிரதமத்தில் செய்யவேண்டிய செய்கை.

2. பிள்ளைகள் சுகவீனராய் வளரவேண்டுமென்றால் வரையறையின்றி ஓயாமல் அவர்கள் தாயிடத்தில் பால்குடிக்கும்படி செய்யவேண்டும். பிள்ளைகளுக்குப் பால்கொடுப்பதில் ஒழுங்கையும் கிரமத்தையும் அநுசரித்துவந்தால் அவர்கள் சுகமுள்ளவர்களாய் வளருவார்கள். அவர்களுக்கு மூன்று நாலு மணிநேரத்திற்கொருதடவைமாத்திரம் பால்கொடுக்கிற ஒழுங்கை ஏற்படுத்தினால், அவர்கள் அந்நேரங்களில்மாத்திரம் பாலை விரும்பிக் குடித்துவிட்டு மற்றநேரங்களில் அமரிக்கையாய் நித்திரைசெய்யும் வழக்கத்திற்குள்படுவார்கள். இதனால் தாய்மாருக்கும் அதிகத் தொந்தரவில்லாமல் போம். ஆனால் இது பிள்ளைகளைச் சுகமுள்ளவர்களாக வளர்க்க விரும்புகிறவர்கள் அநுசரிக்கவேண்டிய முறையாதலால், பிள்ளைகளை சுகவீனராக்க விரும்புகிறவர்கள் இதற்கு மாறாய் நடக்கவேண்டும்.

3. ஜாதிக்காய் கசகசா முதலிய மயக்க மருந்துகளை அடிக்கடி பிள்ளைகளுக்குக் கொடுத்துவருவதும் அவர்களைச் சுகவீனராக்குவதற்கு நல்லவகைதான்.

4. பிள்ளைகளுக்குப் பல் முளைப்பதற்கு முன்னமே, அவர்களுக்கு இயற்கைபோஜனமாகிய பாலை விட்டுவிட்டு மற்றெவ்வித கடினபோஜனத்தையுங் கொடுத்துவருதல் அவர்கள் சுகத்தைக் கெடுப்பதற்கு அநுகூலமானது. அநேகர், பிள்ளைகளுக்குப் பல் முளைப்பதற்கு வெகுகாலத்திற்கு முன்னமே, அவர்களுக்குப் பலவித தானியக்கஞ்சிகளையும், சோறு முதலிய கடினமான போஜனங்களைக் கொடுத்து வழக்கஞ்செய்கிறார்கள்; இது இயற்கைப் பிரமாணத்திற்கு விரோதமும், பிள்ளைகளைச் சுகவீனராக்கத்தக்கதுமான செய்கை.

(இன்னும் வரும்.)

கண்.

"வையொளி யூறோசை நாற்றமென் றைந்தின்
வகைதெரிவான் கட்டே யுலகு.".......... [குறள்.]

மனிதனுக்கு மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவியெனும் ஐம்பொறிகளுண்டு. இப்பொறிகளின் மூலமாய் உலகத்தைக்குறித்த அறிவெல்லாம் மனதிலுண்டாகிறது. இவைகளைச் சார்ந்த ஆன்மதத்துவங்களுக்கு ஞானேந்திரியங்கள் என்று பேர். இப்பொறிகளுட் சிறந்தது கண். ஆரியபாஷையில் இதற்கு "நேத்திரம்" என்றும், "நயனம்" என்றும் வழங்குகிறது.

கண்ணானது உருண்டை வடிவமாய்த் தலையோட்டின் முன்பாகத்திலுள்ள குழிக்குள் பதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கண்விழி மூன்று பிரிவான சவ்வுப்படலங்களாலாகி, அதற்குள் "சுவச்சங்கள்" என்று சொல்லப்படும் நீர்ப்பதார்த்தங்கள் நிறைந்திருக்கின்றன. கண்கூடு உண்டாவதற்காதாரமான கவசங்களுள் வெண்மை நிறம் பொருந்தி உரப்பாயிருக்கும் வெளிச்சவ்வுக்குக் கடினி (Sclerotic) என்றும், பலவித நிறவேறுபாடுகளை உண்டுபண்ணுந் தன்மையைப் பொருந்திக் கருத்தவிழியை ஒட்டிய சவ்வு வருணி (Iris) என்றும், காட்சிப்பொருளின் உருவங்கள் விழுதற்கிடமாய்க் கண்ணின் அடிப்பாகத்தில் பாவியிருக்கும் மேதையோடு கூடிய சவ்வு தரிசியம் (Retina) என்றும் சொல்லப்படும். உறுதியாயிருத்தலால் கடினி என்றும், நிறவேறுபாடுண்டாக்கலால் வருணி என்றும், பார்வைக்காதாரமாதலால் தரிசியமென்றும் பேசப்பட்டது. இவற்றுள் கடினியை அடுத்துச் சிருங்கை (Cornea) என்ற ஒரு சவ்வுண்டு; இவைகள் இரண்டுங் கூடிக் கண்ணுக்கு ஓர் உறையாகும். வருணியையொட்டி அதற்கு மேற்பாகத்தில் தராணிசம் (Choroid) என்றொரு சவ்வுண்டு; இதில் அநேக நுட்பமான இரத்தக்குழல்கள் வலைபோல் பின்னிக்கொண்டிருக்கின்றன. வருணியின் மத்தியில் கறுநிறம்பொருந்திய புள்ளிபோன்ற துவாரமொன்றுண்டு; அதற்குத் தாரை என்றும், கண்மணி என்றும் பேர். இது ஒளி மிகுந்திருந்தால் சுருங்கியும், குறைந்திருந்தால் விரிந்து நிற்குந் தன்மையது.

விழியின் நடுமண்டலத்திலுள்ள சுவச்சநீர்கள் மூன்றுவகைப் படும். வருணிக்கு முன்பக்கத்திலும் பின்பக்கத்திலும் திரண்டு நிற்கும் சலபதார்த்தம் வனம் (Aqueous humour) எனவும், அதையடுத்துப் பளிங்குபோல் பிரகாசித்துக்கொண்டு சற்றே தடித்து உரமாயிருப்பது இயவம் (Crystalline humour) எனவும், அதையடுத்துக் கண்ணின் பின்பக்கத்தில் கோழிமுட்டையின் வெள்ளைக் கருவைப்போல் சற்று தடித்தும் வெண்மைநிறம் பொருந்தியுமிருப்பது படிகம் (Vitreous humour) எனவும் சொல்லப் படும். சலத்தையொத்திருப்பதால் வனம் என்றும், இருபுறமுங் குவிந்த கண்ணாடியைப்போலிருப்பதால் இயவம் என்றும், பளிங்கை ஒத்திருப்பதால் படிகம் என்றும் உரைக்கப்படுகிறது. இவைகளின் விபரத்தை இப்படத்தால் தெளிவுறக் காணலாம்.

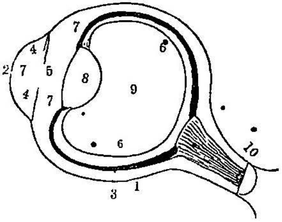

1. கடினை, 2. சிரங்கை, 3. தாணிசம், 4. வருணி, 5. தாரை அல்லது கண்மணி, 6. தரிசியம்; 7. வனம், 8. இயவம், 9. படிகம், 10. காட்சிமேதை அல்லது பார்வை நரம்பு.

இவ்வித அதிசயமான அங்கங்களால் அமைக்கப்பட்ட கண் விழிக்குப் பார்வையுண்டாதல் மனதுக்கு மிகவும் வியப்பையுண்டுபண்ணத்தக்கதாக இருக்கிறது. பார்வைக்கு ஆதாரமாயிருப்பது ஒளி. ஒளியின்மூலமாய் யாம் எம்மைச் சூழவிருக்கும் பொருள்களையும், அவற்றின் நிலை வடிவம் நிறம் பருமம் முதலியவற்றையும் கிரகித்தறியுந் திறத்தினைப் பொருந்தியுமிருக்கிறோம்.

ஒளிக்கிரணங்கள் ஒரு வஸ்துவினின்று புறப்பட்டு, நேர்வரியிற் சென்று கடினையை அடுத்த சிரங்கை எனுஞ் சவ்வில் தாக்கி,

வக்கிரித்து ஒன்றையொன்று சமீபித்து, வனம் எனும் சுவச்ச நீருக்குட்சென்று, அப்புறம் வருணியிலுள்ள தாரை எனுங் கண்மணிகருள் நுழைந்து, இயவம் எனும் சுவச்சநீரைத் தாக்கி, முன்னிலும் அதிகமாய் வக்கிரித்துப் படிகநீரையடுத்து அதை ஊடுருவிச் சென்று, கண்ணின் அடிப்பக்கத்தில் பரவியிருக்கும் தரிசியம் எனும் மேதைப்பரப்பில் காட்சிப்பொருளின் உருவத்தையுண்டுபண்ணும். இப்படி ஒரு உருவமுண்டாயிற்றென்று மின்கம்பியையொத்துக் காட்சிமேதை (Optic nerve) என்று பெயர்பெற்ற பார்வைநரம்பானது கபாலத்திலுள்ள மூளையில் அடங்கியதாக உத்தேசிக்கப்படுகிற ஆத்மாவுக்குத் தெரிவிக்க, ஆத்மாவானது கண்ணுக்குமுன் பொருளிருக்கிறதென்று அறிந்துகொண்டு கிரியைசெய்வதற்குக் கன்மேந்திரியங்களைத் தூண்டிவிடுகிறது. பலபொருட்களையும் ஒரேதடவையில் பார்க்கத்தக்கதாகக் கண்ணை மேலுங் கீழும் புறத்திலும் உருட்டுவதற்கேதுவாகப் பல பேசிகள் (Muscles) உபாயமாய் இசைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பேசிகளிற் சில சுருங்கியும் சில நீண்டுமிருப்பதால் கண்விழி பலவகையாய்ப் புறளுவதற்கேதுவாகிறது. மனிதனுடைய கண்ணையும், பட்சி மிருகம் முதலியவற்றின் கண்ணையும் சமாசப்படுத்திப் பார்க்குமிடத்து அநேகமாய் ஒத்திருந்தபோதிலும், அவைகள் சிற்சில விஷயங்களில் வேறுபட்டிருக்கின்றன. திருட்டாந்தமாய் மனிதகண்ணின் இயவம் மஞ்சாடிக் கொட்டைவடிவாயும், மீன்கண்ணின் இயவம் பந்துவடிவாகவும் இருக்கிறது.

பேலி பண்டிதர் (Dr. Paley) கண்ணைக்குறித்துச் சிறப்பித்தெழுதுகையில், "கண்ணொன்றினாலேயே சிருட்டிகர்த்தர் ஒருவர் இருக்கவேண்டுமென்று நாஸ்திகனுங்கூட அறிந்துகொள்ளலாம். அதற்குரிய சவ்வுகளும், சுவச்சநீர்களும் தூரதிட்டிக்கண்ணாடியின் சில்லுகளை ஒத்திருக்கின்றமையால் ஒளியின் கிரணங்கள் வக்கிரித்துக்கொண்டே அவைகளைப் படிப்படியாய் ஊடறுத்துச் சென்று, கட்புலனுக்காதாரமாகும் ஓரிடத்தில் பொருட்களின் உருவங்களைச் சித்திரிக்கின்றன. கண்விழியைப் பலதிக்கிலும் உருளச்செய்கிற தசைநார்கள் தூரதிட்டிக்கருவியின் முறுக்காணிகளைப் போலிருக்கின்றன. மேலும் கண் சேதப்படாமல் எப்போதும் ஈரம்பொருந்தியிருக்கத்தக்கதாக அமைக்கப்பட்டிருப்பதையும்,

கண்ணீர் ஊறும்படிக்கான கோளங்கள் உண்டாயிருத்தலேயும், அக்கண்ணீர் கண்ணைக் கழுவியபின் பாய்ந்தோடுவதற்கு மூக்கையடுத்து இயற்றப்பட்டிருக்கும் தாரைகளேயும் கவனிக்கையில் இவ்வங்கங்களெல்லாம் குறிக்கப்பட்ட ஒரு நோக்கத்தை முடிப்பதற்கு மிகுந்த உபாயமாக அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றனவென்றும், மிகுந்த அருமையுள்ளவைகளென்றும், வெகு லாபத்தை வருவிக்குந் தன்மையனவென்றும் யாம் அறிந்து, அவற்றின் சிருட்டிகர்த்தர் ஒருவர் நிசமாகவே இருக்கவேண்டுமென்று கண்டறிகிறோம்" என்கிறார்.

பழக்கம்.

மனிதர் புரியும் செயல்களெல்லாம் நற்கிரியை துர்க்கிரியை என இருவகைப்படும். அவ்விருவகைச் செயல்களிலும் ஒருவன் பழகிக்கொண்டால் பிறகு அவைகளினின்று தன்னை விடுவித்துக் கொள்வது மிகவும் பிரயாசம். அநேக தருணங்களிற் சில துர்க்கிரியைகளினின்று விடுபடல் அசாத்தியமாகும். கள்ளுண்ணல், சூது, பிறனில் விழைதல் முதலிய தீச்செயல்கள் இவ்வகையினவாகும். நற்செயல்களில் மனப்பற்றுடைத்தாதல் சான்றோரால் மெச்சப்படத்தக்கதாயிருப்பினும், துர்ச்செயல்களிற் கொள்ளும் மனப்பாசத்தை யறுத்துவிட முயற்சிப்பது அறிவுடையோரது கடமையாயிருக்கிறது. ஒருவிஷயத்தில் ஒருவனுக்குப் பழக்கமுண்டானபின் அதினின்றும் தன்னை விடுவித்துக்கொள்ளுதல் கூடாதென்பதற்கு ஒரு திருட்டாந்தமுண்டு.

ஒருநாள் ஒரு கப்பல் தலைவன் சலம் வடிந்திருந்த ஓராற்றங்கரையில் பராக்குப்பார்த்துக்கொண்டு உலாவிநிற்கையில், அவ்விடத்தில் கிடந்த இருப்புச்சங்கிலியின் வளையங்களில் ஒன்றில் அவன் கால் தட்டுப்பட்டு உள்ளே மாட்டிக்கொண்டது. அந்தச் சங்கிலியின் ஒரு நுனி ஆற்றங்கரையிலுள்ள கல்லில் மாட்டிய வளையத்தோடிசைந்தும், மறுநுனி ஆற்றுக்குட் புதைந்துகிடந்த நங்கூரத்தில் சேர்ந்துமிருந்தது. மாட்டிய காலைக் கப்பற்றலைவன் தன் ஞானமட்டும் வெளியேற்றும்படி முயற்சிசெய்தும் முடியவில்லை. அப்போதவன் கூச்சலிட்டுத் தூரத்தில்நின்ற சில மனிதரையழைக்க, அவர்கள் ஓடோடியும் வந்து தங்களால் கூடியஅளவு பிரயா

சப்பட்டுச் சங்கிலியைப் புறட்டிப் புறட்டிக் காலைப் பிடுங்கிப் பார்த்தும், கால் சற்றுவது வெளியே வருகிறதாகத் தோன்றவில்லை. நேரஞ் செல்லச்செல்லக் கால் வீங்கினதுமன்றி, ஆற்றில் வெள்ளம் அதிகரித்துக்கொண்டு வருகிறதாகத் தோன்றிற்று.

சங்கிலியோடு தூக்கிப் புறத்தே நகட்டவேண்டுமாயின் சங்கிலி வெகு பளுவுள்ளதாதலால், பாரஞ்சாம்பியெனும் இயந்திரத்தினாலேயல்லாது மற்றப்படி அசைக்கக்கூடாதிருந்தது. ஆற்று வெள்ளம் மேலும்மேலும் அதிகரித்துக்கொண்டே வந்தமையால், அவ்வித இயந்திரங் கொண்டுவருவதற்குக் காலம் போதாததாகவிருந்தது. உடனே அங்கிருந்தவர்களுள் ஒருவன் காலடி பிட்டத்தில் படும்படி இமைக்கவிமைக்க ஓடி, அடுத்த கிராமத்திற்குட் சென்று அங்கிருந்தொரு கருமானை அழைத்துக்கொண்டுவந்தான். கருமான் தத்திர அவசரத்தில் கையில் அகப்பட்ட சில ஆயுதங்களோடு ஓடிவந்து சங்கிலியைத் தறிக்க முயன்றும் கூடாமல்போனமையால், வேறு பலத்த ஆயுதங்கள் எடுத்துவருவதற்குத் தன் வீடுநோக்கி ஓடினான்.

இதற்குள்ளாக ஆற்றுவெள்ளம் அதிகப்பட்டுக் கணைக்காலளவு வந்து, பிறகு சாசாவென்றெழும்பிக் கால்மாட்டிக்கொண்ட மனிதனின் இடுப்பளவு வந்துவிட்டது. உதவிசெய்ய வந்தபேரெல்லாம் வெள்ளத்துக்குப் பயந்து வள்ளங்களில் ஏறிக்கொண்டனர். சங்கிலி தறிப்பதற்கேற்ற பலத்த ஆயுதங்களோடு வந்த கருமானும் கைசோர்ந்து யான் என்னசெய்வேன்? மிஞ்சிப்போய் விட்டதென்றான். ஐயோ! வெள்ளத்தில் அகப்பட்ட மனிதனுக் கநுசரணையாக இனி என்னசெய்யக்கூடும்? கால் தறிப்பதால் மாத்திரம் அம்மனிதனைக் கரையேற்றலாமென்று தோன்றிற்றேயொழிய, வேறோருபாயமுந் தென்படவில்லை. உடனே ரணவைத்தியனுக்கு ஒரு ஆள் ஓடிப்போய் இச்சங்கதிகளைத் தெரிவிக்க, அவன் ரணவேலைகளுக்குரிய சகல கருவிகளையும் எடுத்துக்கொண்டு ஓட்டோடியும் வந்து ஒரு வள்ளத்திலேறி, மூழ்குந்தறுவாயிலிருந்து வெகு சங்கடப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் மனிதனிருந்த திசைநோக்கித் தண்டுவலித்துக்கொண்டுபோய் அவனையடுத்துப் பார்க்கையில், வெள்ளம் கழுத்தளவு வந்துவிட்டதென்றும், இனிச் சத்திரம் வைத்துக் காலை நறுக்குவது கூடாதபட்சமென்றுங் கண்டு, சங்கிலியில் கால்மாட்டிக்கொண்ட மனிதன் வெகு பாதாபத்தோடு கதறக்கதற அவனைவிட்டு வெகு மனச்சஞ்சலத்தோடு பின்வாங்

அநேகம் மனிதனால் செய்யப்படக்கூடாததென்றும் கட்டுக்கதைகளில் கேள்வியிருக்கும் பூதகணங்களே அவைகளைச் சமைத்திருக்கவேண்டுமென்றும் எண்ண இடமிருக்கின்றதல்லவா? அவ்வாறெண்ணும் அசம்பவத்திற்கு அளவிடற்கரிய விசித்திரங்களே காரணம். பலவிடங்களிலுமிருக்கும் பிரம்மாண்டமான ஒவ்வோர் தூண்களும், மேகங்கள் படியும்படியான கோபுரங்களும், ஆயிரங்கால்களால் தழுவப்பெற்றிருக்கும் மண்டபங்களும், நம் முன்னோர்களால் இயற்றப்பட்டனவைகளென்றும் நிச்சியிக்கும் போது, நாம் மிக களிகூர்ந்து ஆனந்தசாகரத்தில் மூழ்குகின்றோமல்லவா?

அப்பேர்ப்பட்ட மாட்சிமைபொருந்திய கட்டடங்கள் [illegible] து தேடுவாரற்று நாளுக்குநாள் அழி[illegible] அழியாதிருக்கிறவரைக்கும் நம்முன்[illegible] கச்சிலையாக உபயோகப்படும். தனவ[illegible] தேசாபிமானிகளும் ஆவலுடன் அ[illegible] மல் காத்தல்வேண்டும்.

இப்பொழுது தென் இந்தியாவிலுள்[illegible] கட்டடங்கள் யாவையெனில், சிதம்பர[illegible] யம், தஞ்சைக்கோட்டைக்குள்ளிருக்கும் [illegible] ருக்கும் கோவில், மதுராபுரியிலிருக்கும் மீ[illegible] அதற்கெதிரிலிருக்கும் திருமலைநாயக்கன் [illegible] ஜில்லாவில் தென்கிழக்கி[illegible]ருக்கும் [illegible] லூர் கோட்டைஆகிய இவைகளே. [illegible] பத்திலிருக்கு[illegible] காட்டுக்கோவிலும், செ[illegible] விருக்கும் ம[illegible]காபலிபுரமும், தென்ஆர்க்கா[illegible] செஞ்சிக்கோட்டையும், இலங்காபுரியிலிருக்[illegible] இப்பொழுது முற்றிலும் பாழாய்க்கிடக்கின்றன.

மகாபலிபுரமானது தற்காலத்தில் அழியாமலிருக்குமேயாகில், அதை எட்டாவது புதினமென்று நினைக்கவேண்டும். அது எத்தன்மையதாயிருந்தபோதிலும் அதினுடைய மகிமை பார்ப்போருக்குச் செவ்வையாய் விளங்கும். அப்பேர்ப்பட்ட கட்டடமொன்றைத் தற்காலத்தில் சமைக்கவேண்டுமேயாகில் அசாத்தியமான காரியமல்ல. அங்ஙனஞ்செய்திருக்கும் நன்மையான சிற்பசித்திரவேலைகளைப்போல் தற்காலத்தில் செய்ய நாம் இதுவாயினும்

கண்டதும் கேட்டதுமில்லை. இப்பட்டணத்தைக் கப்பலிலிருந்து பார்க்கும்போது, இது எப்பேர்ப்பட்ட காட்சியைக் கொடுக்கிற தென்பதை நாம் உரைக்கவல்லோமல்லம். வேலூர்க்கோட்டையும் செஞ்சிக்கோட்டையும் பலத்திலும் சிற்பவேலையிலும் மிகச் சிறந் தனவென்று யாவருக்கும் தெரிந்தகாரியமே.

இலங்காபுரியிலிருக்கும் அனுராஜபுரமானது அரசாட்சியைப் பெற்றிருந்தகாலத்தில் மிகச் சிறந்ததாயிருந்திருக்கவேண்டும். தற் காலத்தில் சிதறிக்கிடக்கின்ற பெருந்தூண்களினின்றும், கற்களி னின்றும் அங்ஙனஞ் செய்யப்பட்டிருந்த சிற்பவேலைகள் எப் பேர்ப்பட்டனவென்பதை நாம் சுலபமாய் அறிந்துகொள்ளலாம்.

[illegible] ஞ்சீபுரத்திலுள்ள கோவிலானது சோழராஜாக்களால் கட் [illegible] மதில்கள் மிக்க பலமுடையன; அத [illegible] ானது மிக்க பெரிது. சிதம்பரத்திலி [illegible] ம், விசாலத்திலும், சிற்பவேலைகளிலும் [illegible] கத்திற்குப் படையெடுத்துவந்த [illegible] கோட்டைமாதிரியாக அரண்செய்து [illegible] ாலம் அங்ஙனம் இருந்தது யாவருக்கும் [illegible] னுடைய கோபுரங்கள் வெகுதூரத்தில் [illegible] ன. அங்ஙனமிருக்கும் ஆயிரங்கால் [illegible] பரிது. இந்த மண்டபமானது நாளுக்கு [illegible] சமாக அழிந்துகொண்டுவருகின்றது. மூல [illegible] மேல், செட [illegible] ாட்டினால் மிகுந்த நுட் [illegible] பட்டிருக்கின்றன.

[illegible] க்குள்ளிருக்கும் கோவிலி [illegible] கோபுரங்க [illegible] யப்பட்டிருக்கும் சிற்பவேலை [illegible] களும் மிகச் [illegible] திலிருக்கும் ஒரே கல்லிலிருந்து பொழிந்தெ [illegible] பவாகனம் பார்ப்போர்களிருதயத்தில் மிகுந்த ஆச்சரியத்தை விளைவிக்கின்றது.

தஞ்சையிலிருந்து நான்குபக்கங்களிலும், காவேரியாற்றின லும், ஏழு வீதிகளாலும் சூழப்பட்ட ஸ்ரீரங்கத்துக்குப் போகும் போது, நம்முடைய ஆச்சரியம் இன்னும் அதிகரிக்கின்றது. அவ் விடத்திலிருக்கும் ஆலயம் மிகவும் பெரியகட்டடம். அந்தக்கட் டடங்களினுள் அடங்கியிருக்கின்ற மண்டபங்களில் செய்திருக் கின்ற சிற்பவேலைகள் மிகவும் நுட்பமானவை.